

"PLÁTAK"**8****1.****srpen
2026****Rejpalovo ráno 7**

I kdyby v pátek večer nezaznělo nad zámekským parkem nic jiného než závěrečný song bloku Ivy Bittové, který umí každý Moravan, ba i Čech, tedy Zabíli, zabíli, stálo by za to se na náměšťský kouzelný vrch vyhrabat (případně vyvézt busem či taxíkem... rejpal by však nerad do detailu prozrazoval svoje pracovní metody). Písníčka Miloše Štědrone a Milana Uhdeho, tvářící se jako lidovka, vlastně dokonale vystihuje podstatu kulturního crossoveru vyrostlého z folklorních kořenů, který je v Náměšti doma. Nehledě na to, že se nikomu letos nepovedlo, a už nepovede, rozezpívat tak přirozeně a autenticky celé hlediště. Ale aby nebyla řeč jen o jedné písni: celý blok Ivy Bittové, cimbalisty Petra Pavlince a dětského sboru z Hornácka byl překrásný. Rejpal nicméně podotýká, že tentokrát opravdu není objektivní, protože z Lásky, která ovládla jeho srdce už v osmdesátých letech, kdy protagonistku první viděl coby rockerku v čele kapely Dunaj, nezrezivěl ani drobínek. Nicméně, při pokusu aspoň o náznak chladné hlavy, konstatujeme, že písně hornáckých Romů berou samy od sebe za srdce a Bittová jim dokáže vtisknout takový náboj, že není pochyb o jejím prožitku, ale zároveň z tohoto klasického repertoáru nedělá muzeální exponát. Což je mimochodem její vítaný rozdíl od některých například anglických, sdružení, která si odmítají připustit, který se píše

Sobota 1. 8.**Světla festivalu
od 17:30 hod.****Orchestr Folkových
prázdnin**
(CZ/Německo/Skotsko)**Greg Lawson &
Phil Alexander**
(Skotsko)**Seckou Keita:**
30 let hudby
(Senegal/Velká Británie)*pokračování na straně 7...*

"PLÁTEK"

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2026

24. 7. - 31. 7. 2027

Na dnešní scéně...

Orchestr Folkových prázdnin

(CZ/Německo/Skotsko)

Velký festivalový orchestr jako zásadní součást programu.

Pokračování splněného snu má velkou sílu.

Orchestr před lety nevznikl se záměrem dojmout rodiče, prarodiče, kamarády a návštěvníky. Jitku Šuranskou jen napadlo, dát šanci amatérským muzikantům, začátečníkům, nadšencům a talentovaným dětem společně si zahrát pod taktovkou profesionálů a užít si to, bez ohledu na to, kolik not na koncertu spadne pod stůl. Přednost měla radost, chuť se něčemu přiučit a dobrý pocit z příležitosti stát na stejném podiu jako festivalové hvězdy. Od prvního vystoupení začalo být zřejmé, že tím nic nekončí a následující roky se orchestr postupně zařadil mezi nejvděčnější části programu. S nabývajícími zkušenostmi si německé fidlerky Vivien Zeller a Ursula Suchanek s mandolinistou Martinem Krajíčkem zároveň troufali na čím dál náročnější repertoár a velkou výzvou se pro všechny stalo pravidelné hostování zahraničních muzikantů. Letos se k orchestru přidá britské trio Triptic, jinými slovy tři světově proslulí instrumentalisté: houslista Greg Lawson, klavírista Phil Alexander a kontrabasista Mario Caribé. Tím pádem je zřejmé, že Orchestr Folkových prázdnin vstupuje do nové éry.

Láska nerezaví

Nemaje železné zdraví, vmlouvám se na absenci podpurného brnění, co nenosím, že střelka mého kompasu tu a tam bloudí. Mám rád mapy. V nich je vše na svém místě. Až na naprosté výjimky je u nich sever nahoře, jih dole, východ vpravo a západ nalevo. Mírně jsem znejistěl na Bali, kde mají jih nahoře a sever dole, pokud se právě nacházíte na severní straně ostrova. Sever, cosi ve smyslu naší Polárky, totiž mají Balijci tam, kde je vrchol jejich nejvyšší sopky Agung. Má to smysl, když neberete v úvahu, že existují i jiné světy (ostrovy), kde přebývají jiní. Podobně je to s láskou.

Zamilovaní také nevidí a neslyší, co vidět a slyšet nechtějí. Platí to, což je moc dobře, i pro lásku k muzice. Jih, sever, západ i východ může být přesně tam, kde je chceme mít. Sem tam se dokonce stane, že zabloudíme, kam bychom se snad sami ani nevydali.

*Jak osvobozující je
projit se pak po cestách
důvěrně známých, kde
se střelka nikdy
nezmilí, kde
magnetismus pokaždé
zafunguje, protože
železnou košili je mírně
rezavějící zvyk.*

Libíček

Komponistou každý
*Nikdo mi nevymluví, že
jsou slova, co si sama
řeknou o melodii. Co
řeknou, ona v nich už
je! Jinak se zkrátka a
dobře zazpívat nedají.
No řekněte: „Ukradol
som na Myjave koňa a
včíl ma tý zprepadenci
hoňá...“ Volím
schválně lidovou z těch
méně známých, aby si
každý mohl zkusit najít
vyhovující nápěv. Pak
se stačí optat, nejlépe
někoho z Horňácka,
zda se člověk trefil.
Pokud má v těle
alespoň kapku
moravské krve, nebo
koštovačku
moravského, nemůže se
minout... -bor*

Greg Lawson & Phil Alexander (Skotsko)

Hudba pro pozdní letní odpoledne.

Klasika a tango pro housle a klavír. Nebo akordeon.

*Znají se spolu ... no,
hodně dlouho. A
znamená to jediné:
přijdou, vezmou
nástroje, podívají se na
sebe a můžou začít hrát.*

*Takřka cokoliv; nebo
jak se u nás říká od
Bacha po Debussyho.
A navrch estonského
skladatele Arvo Pärta,
tanga Astora Piazzolly a možná prý pár vlastních skladeb
navrch. Zkrátka takový ideální koncert pro pozdní letní
odpoledne. Na houslistovi a dirigentovi Gregu
Lawsonovi obdivujeme jeho rozptyl: neobešel se bez
něho Královský skotský orchestr a řada komorních
klasických souborů, sázeli na něho ale také jazzmani,
britští folkaři a dobře si pamatujeme, jaký rozruch
způsobil s Grit Orchestra, ve kterém s žáky edinburghské
hudební školy uvedl skladby předčasně zesnulého
skotského elektro-folkaře Martyna Bennetta. Ve dvojici s
Philem Alexandrem vystupují často, a poslední dobou
nejraději s pořadem Lev's Violin, podepřeným
nádherným příběhem. Na ten ale dojde až příště, teď nám
chtějí hlavně zpříjemnit chvíle a umožní nabrat síly před
závěrečným vystoupením Seckou Keity, protože dobře
vědí, že je budeme potřebovat.*

Seckou Keita: 30 let hudby

(Senegal / Velká Británie)

*Výbušný a vysoce taneční afropop naplněný optimismem.**Život oslavující afropop, jaký dokáže jen Seckou Keita.*

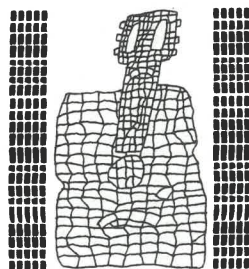
Komu by se chtělo počítat, kolikrát už hráč na koru a zpěvák Seckou Keita byl na Folkovkách, vždyť pokaždé přijede s jiným projektem. Tentokrát s tím

nejpočetnějším: kapelou Homeland složenou ze špičkových senegalských muzikantů a zpěváků. A s dobrým důvodem: letos oslavuje třicet let na scéně, během kterých se z kluka z vážené griotské rodiny stal jeden z nejobdivovanějších světových hudebníků, který nepřestává udivovat svým uměním a objevováním. Jen my si ho třeba pamatujeme po boku velšské harfenice Catrin Finch, kubánského klavíristy Omara Sosa, z AKA Tria a kdo by zapomněl na Harfy nad Oslavou; to snad ani nejde. Ač-

koliv už bezmála třicet let žije v britském Nottinghamu, do rodného města Ziguinchor v senegalském regionu Casamance se

pravidelně vrací. Během covidu, uvězněný jako všichni v izolaci, začal přemýšlet o rodině, krajině obklopující jeho domov a kulturním prostředí, ve kterém vyrostl. S hvězdným senegalským zpěvákem Baaba Maalem o tom v Casamance natočili skladbu Homeland a protože Seckou Keita rád pořád něco objevuje a v hlavě se mu prý honila spousta nápadů o kterých se hodlal podělit se světem, ke koncepci domova se v roce 2024 překvapivě vrátil na svém zcela prvním afropopovém albu Homeland Chapter 1. Koru na něm v několika jazycích zpívající Seckou Keita propojil s dalším senegalským symbolem: zapekltě rytmičtým stylem mbalax, vymyšleným v 80. letech zpěvákem Youssou N'Dourem.

**FOLKOVÉ
PRÁZDNINY**
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Múzy v šapitó

Dnes o přestávce mezi prvním a druhým koncertem vás lektori z letošního Hnízda múz zvou na prezentaci svých dílen a workshopů, výstavu výrobků, které v průběhu Folkovek vznikly, živou hudbu, žonglování, kejklrování a recitaci. Přijďte do šapitó v zámeckém parku!

Rejpalovo ráno 7*...pokračování ze strany 1...*

rok, a která jsme zde viděli v minulých dnech i letech. Ale aby byl rejpal výjimečně spravedlivý, celý páteční večer byl vlastně takovým způsobem neortodoxního pojetí folkloru věnován, a následující dvě tria vlastně zašla z určitého úhlu ještě o notný kus dále, než Iva Bittová (alespoň v tomto projektu). Skotští Triptic se v plně znělých, výrazně melodických i rytmických instrumentálkách soustředí na využití ohlasů klezmeru, ale i běžného ostrovního folku a trochy mimoevropských rytmických vzorců v hudbě, která se může na první pohled tvářit jako cosi podobného jazzu, ale zdá se, že přístup tří hudebníků je poněkud akademičtější a jazzová improvizace uvolněnost není úplně jejich styl. Což samozřejmě nevádí, s tím se ještě klidně mohou dobře oženit. * Naopak následující přísně mezinárodní L'Antidote na improvizaci svůj projev inspirovaný prastarými hudebními kulturami i nejen jazzovými výtvarky posledního století zřetelně staví z převažující většiny, jakkoli samozřejmě základní motivy vypsane mají, nejde o žádné hurá-free-silence. Rejpalovi v některých tišších pasážích dokonce proběhlo hlavou, že takhle uměli s tichem ve svých nejlepších letech pracovat třeba Pink Floyd, ale pak radši takovou trapně klišovitou úvahu zaplašil a bude se tvářit, že nebyla jeho. A mimochodem, jak často slyšíme na Folkovkách preparované piano, he? * Protože se tady už zítra neuvidíme, rejpal si dovoluje poděkovat za pozornost a zejména za to, že jej za tyto občas poněkud štvavé přípodotoky po celý týden žádný návštěvník, ba ani umělec, slovně, natož fyzicky nenapadl. Folkovky tak potvrdily svoji pozici ostrůvku pozitivní deviace, do které se člověk, rejpal-nerejpal, vždycky bude rád vracet.

Na shledanou zase někdy, někde...

Ondřej Bezr
šéfredaktor kulturního magazínu UNI

Divadlo pro děti v*Šapitó v parku od**15:00 hod**Sobota 1.8.**Toymachine:****Jak slon dostal chobot***

Na textové dílně napsal Program dnešního koncertu Orchestru FP...

Ivo Cicvárek...

Ještě se...

Ještě se nezvedla v

Oslavě voda

Která by odnesla

staletý most

Na kterém svatí mi

zkoušeli prodat

Naděj a víru v

nekonečnost

Ještě nás nespálil

půlnoční oheň

Jiskry, co na nebi mění

se v dým

Někdo řek ahoj, a jiný

sbohem

V tom divném tichu, co

nepřehluším

Ještě můžeme

Ještě slibujeme

Ještě se bojíme

Ještě milujeme

Ještěže svatí tancují k ránu

Odhodí kříže i váhu

svých gest

Napnou ty provazy ke

kataamáranu

A smutek písní nám

pomohou nést

Ještě můžeme

Ještě slibujeme

Ještě pláče

Ještě se smějeme

Ještě zpíváme

Ještě se milujeme

1. Dantz No. 9 Střým ja Leider Cziniwa Dantz Büchlein Dreyßer, ca 1720 Kralsches Geigenspielbuch, ca. 1780, Lausitz. No 93. Arr. U. Suchanek

Soubor dvou tanců – první je z německého rukopisu, druhý z lužického

2. Banát - lidová z Banátu. Arr: Jiří Gužík a Martin Krajíček

Banát je kraj, kde si čeští osadníci po generace uchovali svůj jazyk i tradice. Tato lidová melodie v sobě zároveň nese přirozený vliv rumunského hudebního prostředí, ve kterém vznikala.

3. Tanz Mädchen, traditional, „Des Knaben Wunderhorn“ 1807, M: Kolomeke, trad., Ukraine / Angloise, trad.

Wernigeröder Notenbuch, 1786

Soubor dvou tanečních melodií z Ukrajiny a Německa, jejichž části se prolínají. K tomu píseň s vyzváním k tanci. Orchester dokonce připravil ještě třetí sloku v češtině.

4. Was Neues M.: U. Suchanek

Valčík pro vlahé letní odpoledne v přírodě a v dobré společnosti – čili ideální pro Folkovky!

5. Bayaty

Tradiční melodie z Turkmenistánu, kterou lze hrát stále dokola, dnes v úpravě skupiny Triptic.

6. Shaloka

Židovsko-arménská svatební píseň v úpravě skupiny Triptic. Pojd'te tančit!

7. Assanhado Autor: Jacob do Bandolim. Arr: Martin Krajíček

Assanhado je virtuózní skladba Jacoba do Bandolima ve stylu choro, který je považován za základ moderní brazilské instrumentální hudby. Pro Martina Krajíčka je to jedna z nejoblíbenějších skladeb tohoto žánru.

8. Minestrata alla Julienne T.: G. F. Tamburini, Como posso mangiar bene? Milano, Hoepli 1905, no 415 M.: U. Suchanek

Myšlenka zhudebnit staré texty vznikla z frustrace ze skutečnosti, že AI-firmy vykoupily z antikvariátů tisíce naučných knih, na kterých trénovaly AI a ty nakonec zničily.

9. **Našel jsem jo pytlíček** Trad/Arr.: Michal Müller
Tradiční česká píseň, kterou jsme se naučili od Michala Müllera a hrajeme ji v jeho úpravě. Zpívejte prosím s námi!

10. **Směs slovenských romských melodií** (Načo pojdem domov, Pojd'me tam, pojdeme tam, Duj, duj, dešduj, Andro pani, Andre mire kale bala)

Často hledáme hudební inspiraci na druhém konci světa, přitom jedinečné melodie, rytmy i hudební temperament máme doslova za humny. Romské melodie ze Slovenska jsou krásným příkladem tohoto bohatství. Připravil: Martin Krajiček

11. **Muzikanti** Trad/ Arr: Michal Müller
Nakonec se s vámi chceme rozloučit známou českou písní, ve které se zaskví každý z členů orchestru se svým nástrojem. Prosím zpívejte s námi!

Přídavek: **Gavotte de Grenoble** M: Dario Gisotti „La neige et la brume“ / Vivien Zeller „Rotgold“ Arr: V. Zeller

(text: Martin Krajiček a Vivien Zeller)

● ● ● ● 2026 FOLKOVÉ PRAŽDNINY ● ● ● ●

Z dílny Tvůrčího psaní...

Volná asociace (slunečnice)

V slunci najdeš tisíce otázek a tisíce odpovědi
jen se podívej na svět jako malá slunečnice
vždy se točí za sluncem

za světlem

i když hází stíny

Na úpatí kopce mívám často strach,

je to začátek cesty, na kterou se

stále vydávám a zase se vracím

snad jen doufám, že až vylezu

nahoru

sfoukne mne vítr jako malé peříčko...

Miluji svět a miluji vás lidi

jen se často bojím podívat se dovnitř

do duše,

abych viděla nakonec i vás v lásce a míru

hlavně že se z toho nepo...

šťěstí je na dosah a neztrácet

víru...

*Ještě večer
velké vedro
vtírá myšlenky
na vědro
k rámu se pak
věřit nechce
na stan klepou
kapky deště
Poslední den Folkovek
začíná*

Michal K.

Kdes to zastavil sakra, bolí mě záda, mám žízeň a hlad, myslel jsem, že už dojedeme do města a dáme si něco k snědku a sprchu... No nic, aspoň si odskočím... Noo – ale – přesto, že ještě teď to slunce tak pere, nepřijde mi, že to tu je tak špatné, jako na první pohled. Koneckonců slunečnice mi připomínají Van Goghův obraz a ta homole tam vzadu horu Říp. Jedno veliké a tolik rostlinných sluncí pohromadě, to se mi i docela líbí! Hele, že tys tu stopnul schválně? Tož díky – tenhle obraz si asi uložím nadlouho!

1 Krásná slunečná louka,
na tebe už z auta kouká

2 Slunečnice pod srpnovým sluncem,
a pod kopečkem

3 To je prostě léto! Slunce, kytky a příroda,
to vždycky duši povídá.

4 Povídá, že léto je život.

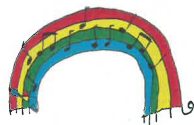
5 Vždyť už v září
to slunce takhle nezáří

Slunce jasné nemá v létě
prostě konce velké

A kopec svatý ti dá na stoupání pílu,
vždyť potřebuješ taky dostat sílu.

Sedíš v přírodě a
srdce máš v míru,
a pohodě.

Když stojím nahoře a hledím do širého prostoru, náhle mi dochází: Svět je nádherný – to jen my jsme nevďeční. Svět nenese vinu za žádné utrpení, neboť chyby dělá jediné lidstvo; není tedy divu, že příroda někdy ukazuje svou temnou stránku.

Dany, 17 let (překlad z němčiny)

After Midnight 8 – 2026

Otevřete si učebnice na s. 205 – 206 a čtěte s porozuměním: „Začněme tedy epitafem 2 folkových fanoušků, kteří tam byli a kteří si po skončení tohoto přelomového koncertu zapsali pár poznámek o svých dojmech ... Když jste se prodírali po matně osvětleném svahu ke svým autům, kolům a k silnici, vybavili jste si podobné skupiny v bezprostřední vzdálené historii, jiné „svaté barbary“, jiné „poutníky absolutna“. Se svými vousy, dlouhými vlasy a v sandálech by mohli být ranými křesťany, vynořujícími se z katakomb. Na prázdném, potemnělém pódiu stál mladý muž a jemně hrál na harmoniku Rock of Ages. Jasnou, teplou noc plnilo vážné šourání nohou a jeho pomalá, téměř tklivá hudba. Tak skončila další folková pouť.“ * Máte to? Nějaké dotazy? Všichni pochopili? Výborně. Tak si vytáhněte sešity a udělejte si stručný heslovitý zápis. Rozbor díla provedeme na začátku příštího ročníku. * A teď stručně k dění v zámeckém Freebody Parku. Nejprve KALA ZINGARICA, což byla Iva Bittová s cimbalistou Petrem Pavlincem a v druhé části koncertu také dětským sborem z Hornácka. BITTOVÁ si pro Folkovky připraví pokaždé něco nového, nové muzikanty, nový dětský sbor. Tak trochu i novou vlastní podobu: s brýlemi na čtení vypadá jako STŘEDOŠKOLSKÁ UČITELKA. Což dává smysl: dcera mého kamaráda tancovala při vystoupení Kanazoe Orkestra a najednou si všimla, že vedle tancuje její učitel. Česká školní inspekce a ministr Plaga to ještě neví, ale naše školy jsou plné TANEČNĚ NEVYBOUŘENÝCH učitelů a učitelek. * A pak už večer patřil mužským triům. Nejprve na hlavním pódiu pokračovatelé úžasných Moishe's Bagel, které před lety pro Čechy objevil DUŠAN SVÍBA, nyní pod názvem TRIPTIC v sestavě Greg Lawson (housle), Phil Alexander (klavír) a Mario Caribé (kontrabas). Phil Alexander si na Folkovkách zahrál i se SALSOU CELTICOU a tak nebylo divu, jak pookřál, když skupina spustila skladbu RUMBA SALVADORA = Salvadora bylo jméno babičky Maria Caribého. * Druhým triem byli ostravští MY 2 TRIO v bílém stanu s písničkami o životě na sídlišti PŘÍVOZ, třetím opět na hlavním pódiu L'ANTIDOTE čili Rami Khalifé (klavír), Redi Hasa (violoncello) a Bijan Chemirani (perkuse), kteří byli BOŽÍ. Všechny tři soubory ukázaly, že stárnoucí heterosexuální bílý muž není ještě tak úplně vyřízený, jak to vychází z každé statistiky. A pro ty ostatní platí ČEPKOVO: „Musíte se víc snažit, pane správče! My jsme správná rada, můžeme vás odvolat!“ * A to ještě jedna trojice HETEROSEXUÁLNÍCH BÍLÝCH MUŽŮ čekala v tkalcovně s jednorázovým pořadem 40:40:40 x 4. Jakože Marian Friedl, Stano Palúch a Martin Kocián odehrají za 40 minut na 40 nástrojů suitu o 40 letech Folkových prázdnin a Jakub Podešva (proto krát čtyři v názvu) jim k tomu bude pouštět zvuky a hlavně fotky dokumentující historii Folkovek. A na těch fotkách JIŘÍ ČERNÝ uvádějící v r. 2003 skupinu Spaccanapoli a hned za ním GLEN HANSARD s Markétou Irglovou. Po 40 minutách se ozval tak velký potlesk, že Marian přidal nejprve JITKU ŠURANSKOU (taky byla na fotkách) zpívající ze záznamu Divé husy a pak živě VLASTIMILA ONDRU zpívajícího s publikem S pánem bohem idem od vás. * Abychom nekončili tak ukrutně vážně (nezapomeňte na příště na rozbor textu a třeba stihneme i tu historku s vídeňskou televizí), přidám probavení, že písní S pánem bohem idem od vás odešel na smetiště dějin VLADIMÍR MEČIAR. Prostě na každého jednou dojde, jen Folkovky zůstávají.

Milan Zeibert (2:12)

Poděkování

Milí účastníci Folkových prázdnin. Děkujeme vám za to, že jste přijeli za námi do Náměště, abyste s námi prožili mimořádný týden ve znamení světla na Folkových prázdninách. Byla to oslava hudby, umění, radosti a vzájemných setkávání. Je pravda, že v Náměšti je Oslava 365 dnů v roce, pokud zrovna není přestupný rok, ale v týdnu Folkových prázdnin je každý den neopakovatelnou oslavou života, hudby a mezilidských vztahů. A bez vás, milí návštěvníci, by nebylo pro koho hrát, pro koho dělat dílny a pro koho celý festival připravovat.

A když už jsme u těch příprav, musíme poděkovat všem, kteří festival chystají. Ať už těm, kteří na Folkovkách vyšívají celý rok, těm, kteří jsou zapojeni do horkých příprav několik měsíců před akcí a té mase lidí, která přijede na festival samotný a s elánem a entuziasmem dělají vše, co je potřeba.

Letošní ročník byl mimořádný jednak tím, že se uskutečnil v Historickém městě České republiky, a jednak tím, že jsme prožili čtyřicátý ročník našeho festivalu. Chtěli bychom poděkovat všem dalším, bez kterých by takovou akci nebylo možné zorganizovat, všem, kteří poskytnou svoje služby, prostory i těm, kteří na tento projekt poskytli finance.

A doufáme, že se v Náměšti nevidíme naposledy, těšíme se za rok na viděnou!

Luděk Strašák, vedoucí MKS Náměšť nad Oslavou

Festival Folkové prázdniny pořádá Městské kulturní středisko v Náměšti nad Oslavou. Podpořili jej Ministerstvo kultury ČR, Město Náměšť nad Oslavou, Skupina ČEZ, Kraj Vysočina, ICZ, a. s, PBS a další partneři, hlavním mediálním partnerem byla Česká televize.

**Ministerstvo
kultury**

hlavní mediální partner

Česká televize

Kraj Vysočina

**MĚSTSKÉ
KULTURNÍ STŘEDISKO
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU**

SKUPINA ČEZ

